25.08.2012 г. / 08:45:52

Вяра

Тринадесета неделя след Деня на Света Троица

В ТРИНАДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА ЛОЗЕТО И ЛОШИТЕ РАБОТНИЦИ

З*лодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари* (Мат. 21:41)

Благослови, отче!

Благочестиви християни! Иисус Христос много пъти подтиквал грешниците към покаяние с различни притчи и предупреждава евреите със Своята премъдрост, за да осъзнаят безумието си и да не бъдат осъдени на вечна мъка. И някои от тях приели мъдрото Му учение и повярвали, а някои от глупост и от завист не повярвали, за което ще бъдат осъдени, защото и слушали, и виждали учението Му, и пак не повярвали, но като слепи и неразумни станали съдници на самите себе си и отсъдили правилно, че Господ съответно на злобата им злодейците ще погуби зле, а Небесното царство ще даде на други. За това и ние трябва да слушаме евангелските поучения, за да не се каем после без полза, като неверните юдеи и злите законоучители, за които ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Матей, зачало 87

Рече Господ тази притча: имаше един човек стопанин, който насади лозе, огради го с плет, изкопа в него лин, съгради кула и като го предаде на лозари, отиде си. И когато наближи гроздобер, той изпрати слугите си при лозарите да му приберат плодовете. А лозарите, като уловиха слугите му, едного набиха, другиго убиха, а трети с камъни пребиха. Пак изпрати други слуги, по-много от първите, и с тях сториха същото. Най-сетне изпрати при тях сина си, като каза: ще се засрамят от сина ми. Но лозарите, като видяха сина, казаха помежду си: този е наследникът, хайде да го убием и да присвоим наследството му. И, като го уловиха, изведоха вън от лозето и убиха. И тъй, като си дойде господарят на лозето, какво ще направи на тия лозари? Отговарят Му: злодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари, които ще му дават овреме плодовете. Иисус им казва: нима не сте никога чели в Писанията: „камъкът, който отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла: това е от Господа, и е дивно в очите ни?“ (Мат. 21:33-42)

ТЪЛКУВАНИЕ

Благочестиви християни, слушайте внимателно, за да разберете евангелската притча, която чухте сега. Човекът, който насади лозето, е Бог, Който сътвори целия свят. Лозето е еврейският народ, който Бог изведе от Египет и го насади (засели) в обетованата земя, от която изгони езичниците, както казва пророк Давид: Ти пренесе от Египет лозата, изгони народите и я посади (Пс. 79:9). Плетът е Моисеевият закон, който им забранявал да вършат грях и да се смесват с езичниците. Линът е жертвеникът или мястото, където колели жертвите и вземали кръв, за да поръсят, а лозарите са еврейските книжници и законници, които учели евреите на Закон Божий. Слугите, които били пратени на лозето за

грозде, са пророците, които Бог изпратил веднъж и втори път в различни времена при еврейските законоучители да търсят плод, тоест изпълнение на Божия закон и добри дела. А лозарите (законоучителите) уловиха слугите (пророците) и несправедливо ги предадоха на смърт: **биха пророк Михей, убиха Иеремия, прерязаха Исаия с дървена пила, заклаха Захария в храма и убиха още мнозина други**. Най-накрая Бог изпрати Сина Си Христос, та дано се засрамят от Него, като видят чистия Му живот и големите чудеса. Но лукавите завистливи еврейски законоучители не се засрамили и от Него, а като видяха, че върши толкова чудеса и толкова много хора повярваха в Него, си казаха помежду си: „Хайде да Го убием и да си присвоим наследството Му“. И като Го уловиха, изведоха Го извън град Иерусалим на Голгота и там Го убиха на кръста. Като разказал тази притча на евреите, Христос ги попитал: "като си дойде господарят на лозето, какво ще направи на тия лозари?". А юдеите, понеже не разбрали, че тази притча се отнася за тях, Му рекли: "Злодейците ще погуби зле, а лозето ще даде на други лозари". И както казали, тъй и станало. Защото четиридесет години след Христовото възнесение римският император Тит разрушил целия град Иерусалим и погубил зле лукавите лозари: едни избил, други изклал, а други поробил и ги пръснал по чужди страни. Тогава царството им свършило и те се пръснали по целия свят и станали за укор пред всички народи. А лозето предаде на други лозари, тоест на апостолите, на архиереите, на свещениците и на църковните учители да поучават всички християни, за да родят обилни плодове (добродетели), когато му дойде времето. А камъкът, който отхвърлиха зидарите, е Христос, зидарите пък са еврейските законоучители. Защото Христос, в Когото евреите не повярваха, стана глава на ъгъла, тоест един камък е глава на ъгъл и държи двете стени, така и Христос стана Глава между Стария и Новия Завет и между евреите и елините,

които събра в една вяра. И е дивен, защото ги укрепи с големи чудеса, в които ние повярвахме и от идолопоклонници станахме християни, а евреите не повярваха, за това Бог ги пръсна по целия свят и при Второто пришествие ще ги осъди на вечна мъка за неверието им.

ПОУЧЕНИЕ

Братя християни, тази притча предупреждава не само тогавашните евреи, но и сега предупреждава всеки християнин. Защото много пъти нарушаваме Божиите заповеди, но ни се струва, че Бог не вижда лукавите ни дела, с които за втори път разпваме Христа като евреите. За това, щом дойде при Второто Си пришествие, Христос ще мъчи такива християни с неугасим огън, ако не се покаят, докато са живи. Защото, когато гневим Бога с греховете си, Той ни лишава от милостта Си и оставаме като лозе без плет на поляната, да ни тъпчат чужди крака. И колкото повече търпи тук нашите беззакония, толкова повече ще ни накаже там. Защото Бог дълго търпи грешния човек, само и само дано се покае, но щом види, че не се покайва, го наказва страшно. Някой ще каже: „Има множество грешни хора, които до смъртта си живеят без покаяние и не получават от Бога никакво наказание. Но тежко и горко на тези хора, защото ги чака друг Страшен съд и безкрайно мъчение. Божието дълготърпение ни води към покаяние, но който не се кае, трупа върху себе си Божи гняв за Страшния съд, където всеки ще получи според делата си. Тукашното Божие наказание е милост, която ни води към покаяние, а покаянието заличава тамошното вечно мъчение. За това, щом видите грешник, наказан тук от Бога, радвайте се и имайте крепка надежда за него, защото тукашното Божие наказание е билка, която изцерява душевните ни рани. А когато видите грешник да умира без наказание, плачете и ридайте за него, защото Бог не го е наказал тук за каменното му непокаяно сърце, но там, ще му въздаде с гняв според

делата му. И така, който слуша в храма Христовите поучения и въпреки това остава грешен и непокаян, ще бъде наказан като днешните лукави лозари, а които се покаят, ще получат Небесното царство. Слава на нашия Бог във вечните векове, амин.

---

buditeli.info © 2017